

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 8C/91/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4123239840
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Bartová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2024:4123239840.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

8C/91/2023

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Danou Bartovou v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/XX, XXX XX E., právne zastúpená JUDr. Ivana Zmeková, advokátkou, PhD., so sídlom Zámocká 30, 811 01 Bratislava, proti žalovanému: F. G. H. D., I., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. I. XX, XXX XX J., právne zastúpený JUDr. Matejom Valjentom, advokátom, so sídlom Jesenského 232, 958 01 Partizánske, o určenie vlastníckeho práva a zaplatenie sumy za užívanie spoločnej veci (za nadužívanie spoluvlastníckeho podielu), takto

rozhodol:

8C/91/2023

I. Súd určuje, že žalobkyňa a žalovaný sú podielovými spoluvlastníkmi, každý vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/2 k celku, nehnuteľnosti zapísanej K. L. J., katastrálny odbor, pre okres J., obec J., katastrálne územie I. D., na liste vlastníctva č. XXXX ako rodinný dom súpisné číslo XXXX, postavený na pozemku parcely registra "C" parc.č. XXXX/XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 179 m².

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 7.500 eur do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

IV. Súd priznáva žalobkyni voči žalovanému náhradu trov konania v časti o nároku na určenie vlastníckeho práva v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

V. V konaní o nároku na zaplatenie sumy za nadužívanie spoluvlastníckeho podielu nemá žiadna zo strán na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1. Žalobou sa žalobkyňa voči žalovanému domáhala, aby súd určil, že žalobkyňa a žalovaný sú podielovými spoluvlastníkmi, každý vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/2 k celku, nehnuteľnosti zapísanej K. L. J., katastrálny odbor, pre okres J., obec J., katastrálne územie I. D., na liste vlastníctva č. XXXX ako rodinný dom súpisné číslo XXXX, postavený na pozemku parcely registra "C" parc.č. XXXX/XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 179 m² (ďalej aj ako „rodinný dom“ alebo „dom“). Ďalej sa domáhala voči žalovanému zaplata sumy 1.000 eur mesačne za obdobie od júla 2023 do právoplatného skončenia konania o určenie podielového spoluvlastníctva za nadužívanie spoluvlastníckeho podielu žalovaným.

2. Žalobu vo vzťahu k určeniu vlastníckeho práva odôvodnila tým, že rodinný dom stavali v tom čase spoločne ako partneri, výstavbu spoločne financovali, a to v úmysle ho vlastníť a užívať spoločne. Výstavba bola realizovaná od marca XXXX F. októbra XXXX, rodinný dom bol skolaudovaný v júni XXXX. Strany sporu si zriadili spoločný účet v M., N. na meno žalobkyne s neobmedzenými dispozičnými právami pre žalovaného. Na uvedený účet boli zasielané finančné prostriedky, z ktorých sa hradili výlučne náklady na výstavbu rodinného domu. Účet bol zrušený po dokončení domu v novembri XXXX. K financovaniu výstavby rodinného domu žalobkyňa uviedla, že žalovaný poskytol na výstavbu základovej dosky sumu 7.400 eur zo svojich prostriedkov. Na účely výstavby si zobrali žalobkyňa a žalovaný hypotekárny úver v M., N. vo výške 70.000 eur, ktorý bol prevedený na účet žalovaného v dvoch častiach. V októbri XXXX bola žalobkyňa vrátená suma 8.370 eur, ktorú poskytla žalovanému na výstavbu rodinného domu, zvyšok prostriedkov z úveru po odpočítaní výdavkov bol prevedený na uvedený účet v M., N. vo výške 54.190,91 eura. Na účet v M., N. previedla žalobkyňa sumu 35.000 eur získaných predajom svojho bytu a sumu 5.000 eur získaných od rodičov žalobkyne ako pôžičku, ktorú však nežiadali vrátiť. Zo záloh z predaja bytu žalobkyne v sume 1.500 eur uhradila žalobkyňa zálohu na dvere 500 eur, sumu 900 eur previedla na účet v M., N.. Žalobkyňa uhradila výdavok na umývadlo 283 eur a výdavok na skrine 850 eur. Žalobkyňa tak investovala zo svojich výlučných prostriedkov na výstavbu domu 37.533 eura a 5.000 eur ako dar od rodičov. Rodičia žalovaného požičali na výstavbu domu 10.000 eur, z ktorých bolo 5.000 eur vrátené rodičom a časť pôžičky 5.000 eur žalovaný vracal v splátkach. Celkovo sa na výstavbu domu použila suma 119.933 eura (celkovo bol dom rozpočtovaný na 122.680,22 eura), a to 7.400 eur prostriedky žalovaného, 70.000 eur hypotekárny úver, 37.533 eur prostriedky žalobkyne, 5.000 eur dar od rodičov žalobkyne. Spoločnú realizáciu stavby preukazuje to, že v projektovej dokumentácii sú vedení ako investor a stavebník žalobkyňa aj žalovaný, písomné zmluvy o dielo boli podpísané oboma stranami sporu, doklady týkajúce sa stavby boli vystavené na meno žalobkyne alebo žalovaného, vždy podľa okolností, prípadne na spoločnosť I. E.. Žalobkyňa so žalovaným reklamovali vykonané práce druhej etapy výstavby. Žalobkyňa tvrdí, že aj žalovaný vnímal výstavbu ako spoločnú, pričom poukázala na vzájomnú elektronickú komunikáciu. Strany sporu postavili a užívali dom spoločne, spoločne sa podieľali na úhrade nákladov, a to od júla XXXX do júna XXXX, kedy žalobkyňa opustila spoločnú domácnosť. Rodinný dom bol napísaný na žalovaného z dôvodu, že bol vlastníkom pozemku a tiež bol uvedený v kolaudačnom rozhodnutí. Na základe dohody so žalobkyňou po 5 rokoch mal žalovaný spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1 previesť na žalobkyňu. Na podporu svojich tvrdení žalobkyňa uviedla rozsudok NS SR sp. zn. 3 MCdo 4/2013, rozhodnutie Ústavného súdu ČR sp. zn. III. ÚS 336/1996 a NS ČR sp. zn. 22 Cdo 1174/2001. Žalovaný odmietol mimosúdne riešenie. K nároku na zaplata sumy uviedla, že nakoľko žalovaný užíva celú spoločnú nehnuteľnosť (nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu) od júla XXXX, požaduje od tohto dátumu sumu za nadužívanie nehnuteľnosti vo výške 1.000 eur mesačne, do právoplatného skončenia konania o určenie vlastníckeho práva. Výšku sumy určila s prihliadnutím na nájomné za obdobné nehnuteľnosti, ktoré sa v danej lokalite pohybuje okolo 2.500 eur mesačne. Z tejto sumy odpočítala splátku hypotekárneho úveru, ktorý hradí žalovaný v sme 246,78 eura.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe poprel vznik podielového spoluvlastníctva k rodinnému domu. Poprel existenciu akejkoľvek dohody v písomnej alebo ústnej forme, na základe ktorej mala byť žalobkyňa podielovou spoluvlastníčkou stavby. Žalovaný tvrdí, že predmetná stavba je v jeho výlučnom vlastníctve. Odmieťa, že by mal úmysel (resp. existoval spoločný úmysel) spoluvlastniť so žalovanou rodinný dom, rovnako odmieťa, že by ho stavali spoločne. Nikdy so žalobkyňou neuzavrel dohodu, že stavba bude

v podielovom spoluvlastníctve strán sporu, ani sa nedohodol na prevedení spoluvlastníckeho podielu v budúcnosti na žalobkyňu. Žalovaný tvrdí, že strany sporu nemali nikdy záujem na vzniku podielového spoluvlastníctva k stavbe. Jediným subjektom, ktorý mal v úmysle nadobudnúť stavbu do (výlučného) vlastníctva, je žalovaný. Žalobkyňa nikdy, až do rozchodu, neprejavila záujem byť podielovým spoluvlastníkom stavby, pričom jej nič nebránilo, aby do roku XXXX vzniesla akékoľvek vlastnícke požiadavky na žalovaného. Žalovaný uviedol, že za nesporné považuje tvrdenia žalobkyne o financovaní stavby, avšak ani z uvedeného nie je možné vyvodiť vznik podielového spoluvlastníctva. Uviedol, že nespochybňuje existenciu bankového účtu v M., N., uzatvorenie zmluvy o hypotekárnom úvere, vydanie územného rozhodnutia, ohlásenie malej stavby, uzatvorenie kúpnej zmluvy z XX.XX.XXXX a potvrdil pravosť všetkých listinných dôkazov pripojených k žalobe. Žalovaný tvrdil, že vzhľadom k pravidlu, že na cudzom pozemku nie je možné stavať bez súhlasu vlastníka, resp. bez existujúceho právneho vzťahu k pozemku, žalobkyňa nemohla nadobudnúť spoluvlastnícky podiel k stavbe. Za dohodu o vzniku podielového spoluvlastníctva nie je možné považovať len úmysel jedného subjektu, nakoľko žalovaný nikdy neprejavil vôľu, aby sa žalobkyňa stala podielovou spoluvlastníčkou stavby. Okrem toho vôľa žalobkyne bola prejavená až takmer osem rokov po kolaudácii stavby. Dal do pozornosti, že pozemok nadobudol ešte predtým, ako sa so žalobkyňou spoznal. K rozhodnutiu NS SR sp.zn. 3 MCdo 4/2013 uviedol, že z neho nevyplýva záver o tom, že aj konkludentným prejavom vôle môže vzniknúť podielové spoluvlastníctvo, práve naopak, takéto niečo nie je možné. Pre vznik podielového spoluvlastníctva musí byť bezvýhradne dodržaná písomná forma, pričom táto dodržaná nebola. K rozhodnutiam uvádzaných žalobkyňou konštatoval, že rozhodnutie III. ÚS 336/1996 sa neoberá podielovým spoluvlastníctvom a k rozhodnutie 22 Cdo 1174/2001 sa týka odlišných skutkových okolností a dôkaznej situácie. Tvrdil, že medzi stranami sporu nedošlo k uzatvoreniu dohody, na základe ktorej by sa žalobkyňa stala podielovou spoluvlastníčkou stavby, a to nikdy a žiadnou formou. Krytie niektorých nákladov žalobkyňou spojených s výstavbou domu možno považovať výlučne len za nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý je potrebné považovať za premlčaný. Hypotekárny úver, ktorý čerpali strany spoločne, od samého začiatku splácal výlučne žalovaný. Na základe uvedeného žiadal žalobu zamietnuť.

4. Žalobkyňa v replike uviedla, že skutočnosť, že pozemok je vo vlastníctve žalovaného a tento nadobudol skôr, ako ju poznal, na vzniku podielového vlastníctva k domu nič nemení. Zopakovala svoje tvrdenia uvádzané v žalobe. Dodala, že sa tiež vlastnou prácou a zabezpečením pomoci zo strany rodiny podieľala na výstavbe nehnuteľnosti. Ďalej uviedla, že skutočnosť, že obaja – žalobkyňa a žalovaný stavali rodinný dom ako spoločný (žalovaný bol ako vlastník zapísaný výlučne z dôvodu, že bol vlastníkom pozemku – pre uľahčenie územného konania, ohlásenie stavby a kolaudáciu novostavby) a bola medzi nimi dohoda, že po uplynutí 5 rokov od kolaudácie žalovaný prevedie spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1 na žalobkyňu, preukazuje aj čestnými vyhláseniami. Okrem predtým uvádzaných súdnych rozhodnutí žalobkyňa podporila svoju argumentáciu rozhodnutím NS SR sp. zn. 4Cdo 131/2018.

5. Žalovaný v duplike zopakoval svoje predchádzajúce tvrdenia. K žalobkyňou predloženým čestným prehláseniami uviedol, že ich obsah nie je pravdivý a je ich potrebné hodnotiť aj so zreteľom na príbuzenský pomer týchto osôb k žalobkyne. G. A. O. skutočne vypracoval projektovú dokumentáciu k stavbe, pričom je pravdou, že na stretnutiach sa zúčastnil žalovaný so žalobkyňou, ktorí v tom čase žili spolu, preto je logické, že sa stretnutia zúčastnila aj žalobkyňa. Avšak žalovaný nikdy tejto osobe neuviedol, že stavbu stavajú spoločne.

6. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, ktoré vykonal za účasti strán sporu a ich právnych zástupcov.

7. Žalobkyňa na pojednávaní v rámci výsluchu uviedla, že žalovaného spoznala v roku XXXX (neskôr opravila, že v roku XXXX), kedy už vlastnil pozemok. Po roku sa rozhodli, že idú spoločne stavať dom. Hodnota pozemku bola 30.000 eur, ona mala byť v hodnote cca 40 000 eur, ktorý plánovali predať a na ostatné plánovali zobrať hypotéku 50.000 eur, avšak vzhľadom na výšku ich príjmov si mohli a aj zobrali hypotéku vo výške 70.000 eur. Vízia bola, že dom postavia spoločne, s týmto išli za architektom, ktorého poznala jej sestra. Stavať sa začalo v marci XXXX. Pôvodne chceli, aby jednotlivé segmenty stavby zhotovili živnostníci, po zhotovení základovej dosky im však pracovník uviedol, že to neurobí podľa ich predstáv. Preto hrubú stavbu zhotovili svojpomocne, teda jej otec, brat, švagor, ona a žalovaný a jeho kamarát. Stavebný dozor robil jej bratranec. So žalovaným boli riadne zasnúbení, chceli sa zobrať, avšak zostala tehotná, dcéra sa narodila v októbri XXXX so zdravotnými problémami. Predala byť, v ktorom spolu bývali a dňa XX.XX.XXXX sa nastahovali do domu. F. XX.XX.XXXX bolo potrebné

skolaudovať dom a predložiť banke doklady o kolaudácii k hypotekárnemu úveru. Do kolaudácie, ktorá bola v polovici júna XXXX, boli v tom, že dom bude v podielovom spoluvlastníctve, avšak pracovníčka, ktorá prišla na kolaudáciu, uviedla, že vzhľadom k tomu, že išlo o ohlásenie stavby a neprešlo klasické stavebné povolenie, kde by boli uvedení obaja a vlastníkom pozemku je žalovaný je potrebné, aby sa buď zobrali a boli zapísaní obaja na liste vlastníctva alebo bude vlastníkom len žalovaný, ktorý jej následne prevedie podiel na nehnuteľnosti. Žalovaný prišiel na kolaudáciu až po odchode pracovníčky. Uviedla mu pracovníčkou predložené možnosti. Zosobášiť sa nestíhali do XX.XX.XXXX, dokedy mali predložiť doklady banke, a to aj z dôvodu, že žalovaný odchádzal do P. pracovne. Preto sa so žalovaným dohodli, že bude uvedený ako vlastník on a následne prevedie polovicu domu. Pri tejto komunikácii bola prítomná sestra, ktorá bola účastná aj na kolaudácii. Dodala, že keby si žalovaný chcel v roku XXXX postaviť dom pre seba, mal na to finančné možnosti, keďže vlastnil jednoizbový byt a garsónku. Uviedla, že nevie, koľko bola celková hodnota domu. Pôvodne bol dom projektovaný na 120 000 eur, plot a záhrada sa už robila z financií žalovaného, nakoľko v tom čase mali malé dieťa. Je pravda, že hypotekárny úver splácal žalovaný. Platil ho z prenájmu bytu a garsónky. Ona uhrádzala energie a náklady za dom. Žalovaný zo svojho platu šetril na dom, aby sme ho mohli dokončiť. Zmluvy o dielo, ktoré predložila do spisu, vyhotovovala ona. Tieto zmluvy sa týkali základovej dosky, hrubej stavby a tretia strechy. Hrubú stavbu mal robiť p. A., ktorý zhotovoval aj základovú dosku, urobil prvú čiaru tehál a povedal, že to robiť nebude. Na to sa zmluva zrušila, pán A. im vrátil zálohu a keďže zostali bez pracovníka, zhotovili si to sami. Uviedla, že dohoda o tom, že nehnuteľnosť bude v podielovom spoluvlastníctve, bola pri kolaudácii, avšak do tejto doby dom stavali spoločne, úmysel bol, že ona bude zapísaná na liste vlastníctva, nakoľko však konkrétna pracovníčka nechcela zapísať oboch na list vlastníctva, sa so žalovaným dohodli na následnom prevode nehnuteľnosti. Hypotekárny úver bol braný v M.. Pri žiadosti o hypotekárny úver by príjem žalovaného nepostačoval na poskytnutie hypotéky bankou. V tom čase tam mal účet len žalovaný. Ona si v M. následne zriadila účet, ktorý bol spoločný a z neho bola financovaná stavba. Úver sa splácal z pôvodného účtu žalovaného v M. a aby mu nemusela každý mesiac polovicu splátky prevádzvať, dohodli sa, že ona bude platiť všetky náklady na dom t.j. voda, plyn, energia, Q., poistka, čím sa vykompenzuje splátka hypotéky.

8. Žalovaný na pojednávaní v rámci výsluchu poprel, že by niekedy bola písomná alebo ústna dohoda o tom, že bude dom v podielovom spoluvlastníctve. Nebola ani pri kolaudácii. Jeho úmysel bol postaviť dom pre seba, on mal pozemok, on si ho sám postavil, žalobkyňa vložila len sumu 40 000 eur z predaja bytu s tým, že ak by sa niečo stalo, tak jej tú sumu vráti. Skutočnosť, že je spoludžníčkou na úvere vyplýva len z toho, že on sám nespĺňal podmienky na hypotekárny úver, lebo už mal úver na pozemok. Úver na dom spláca, a ešte ho aj bude splácať. Výdavky na dom prestal počítvať pri 140.000 eur. Zmluvy o dielo pripravila žalovaná, lebo je právnička. Sú len na malé sumy. Zmluvy pripravila žalobkyňa, on jej povedal, aby ich pripravila tak, aby bolo všetko v poriadku. Tieto mu následne preposlala, on ich vytlačil a podpísal. Neriešil, prečo je uvedená na zmluve aj žalobkyňa. Jeho to nezaujímalo, v tom čase bol zaľúbený. Dom staval on, strávil tam všetok čas. Väčšinu stavby realizoval on. To, že prišli na nejaké väčšie práce príbuzní žalobkyne, je normálna výpomoc. Projektanta poznala žalobkyňa. Žalobca skúšal aj iného, avšak tento bol lacnejší. On s ním riešil projektovú dokumentáciu, riešil som s ním nejaké technické zmeny. Pri stretnutiach bola prítomná aj žalobkyňa. Čo sa týka architekta, tento je ovplyvnený, to že na projektovej dokumentácii je uvedená aj žalobkyňa, ho v tom čase vôbec nezaujímalo. Čo sa týka kolaudácie nie je pravda, že tam nebol. Stretol sa s pracovníčkou, robil jej kávu. On pracovníčku po dome previedol. Povedala mu, že je všetko v poriadku. Neprebíhala žiadna komunikácia ohľadom tohto, že by ho mala aj vlastníť žalobkyňa. Spoločný účet na výstavbu domu bol zriadený preto, aby sa mu nemiešali peňažné prostriedky z jeho účtu t.j. výplata s jeho úverom. Čo sa týka výdavkov na dom žalobkyňa, platila náklady na živobytie t.j. voda, energie a pod., avšak to nemožno považovať za príspevok na úver. Ostatné náklady platil on a tieto boli nepomerne vyššie. Žalobkyňa bola na rodičovskej dovolenke asi 3 roky. Čo sa týka sms-správ predložených do spisu, tieto nepreukazujú, že malo ísť o spoločný dom. Keď spolu bývajú, je prirodzené, že ho označuje za náš. K náhrade za užívanie uviedol, že požadovaná výška nájmu nekorešponduje so skutočnosťou. V zásade celý nárok popiera. Ku komunikácii so žalobkyňou uviedol, že povedal náš, lebo tam žalobkyňa mala bývať, avšak tak to nemyslel. Keď je človek zaľúbený, nepovie môj dom ale náš spoločný. Napríklad aj vo vzťahu ku garáži sa vyjadril „sa to snažím mať pekné, nenechaj mi to dogabať“. K e-mailu z XX.XX.XXXX ohľadom reklamácie uviedol, že ten dokument mu pripravila žalobkyňa na jeho podnet, on len ten dokument preposlal, neriešil, kto je uvedený. V čase realizácie výstavby vlastnil garsónku, ktorá založená nebola a byt, ktorý zrejme áno, nakoľko bral úver na pozemok, ktorý bol založený predmetným bytom. Uviedol, že v roku XXXX sa spoznali so žalobkyňou. Koncom roka XXXX začal u nej prespávať. Následne sme bývali v jej byte, nakoľko chcel byť s ňou.

9. Právna zástupkyňa žalobkyne na pojednávaní zotrvala na doterajších vyjadreniach. V záverečnej reči zdôraznila, že judikatúra jednoznačne stanovuje, aké právne aspekty sú podstatné pri originárnom nadobudnutí vlastníckeho práva. Tieto závery sú ustálené a konštantné, aplikované NS SR. Namietajú, že by dohoda mala byť písomná. V rámci výsluchu strán sporu nevyšli žiadne nové skutočnosti. Keďže ide o sporové konanie, kde sa uplatňuje koncentrácia konania, bolo na žalovanom, aby reflektoval na ich tvrdenia a svoje tvrdenia podložil príslušnou judikatúrou a dôkazmi. Zdôraznila, že žalovaný nespochybnil financovanie stavby v rámci písomného vyjadrenia, dokonca ho označil za nesporné. Zároveň dnes uviedol, že pokiaľ bol zaľúbený, vnímal stavbu ako spoločnú, po rozvrate vzťahu ju vníma ako vlastnú. Žalovaný uviedol viacero okolností k hypotekárnemu úveru, ktoré však vzhľadom na predmet konania nie sú relevantné. Podstatné je, že obe strany stavali stavbu ako spoločnú a rovnako ju financovali. Konanie žalovaného je účelovou snahou obrať žalobkyňu o podiel v nehnuteľnosti. Vo vzťahu k nároku k nadužívaniu nehnuteľnosti tento je vyčíslený už po odrátaní splátky za úver.

10. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní zotrvala na doterajších vyjadreniach. V záverečnej reči uviedol, že ani z konkludentného správania žalovaného nevyplýva, že by stavbu chcel nadobudnúť do podielového spoluvlastníctva. Nebol preukázaný úmysel stavať ju spoločne, žalovaný v tomto smere poprel vyjadrenia žalobkyne, teda nestavali dom spoločne. Vznik podielového spoluvlastníctva nemožno vyvodiť ani z preukázaného financovania, ktoré vôbec nebolo rovnaké, keď žalobkyňa vložila 42 000 eur, ale celkové náklady boli oveľa vyššie. Úver síce podpísali obaja, ale splácal ho len žalovaný a je jeho výlučným úverom. Sama žalobkyňa potvrdila, že žalovaný by nespĺňal podmienku na poskytnutie úveru. Nárok žalobkyne nevyplýva ani zo zmlúv o dielo, pričom jedna z nich nebola žalobkyňou podpísaná, pretože so zreteľom na rozsah prác, ktoré boli predmetom zmlúv, sa jedná len o nepatrné časti stavby diela. Nárok nevyplýva ani z sms komunikácie, ku ktorej sa žalovaný vyjadril, ani z celkového postoja žalovaného tak počas realizácie stavby ako aj teraz. Žalovaný poprel ústnu dohodu zakladajúcu podielového spoluvlastníctvo pri kolaudácii domu, kde podľa žalobkyne ani nemal byť prítomný. Na základe uvedeného podielové spoluvlastníctvo nevzniklo a preto žiadajú žalobu zamietnuť.

11. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu, ktoré sú obsahom spisu, najmä výpisom z listu vlastníctva, územných rozhodnutí, oznámením k ohláseniu jednoduchej stavby, potvrdením o povolení stavby, výpismi z účtu, kúpnu zmluvou zo dňa XX.XX.XXXX, kúpnu zmluvou zo dňa XX.XX.XXXX, záznamom elektronickej komunikácie, čestnými prehláseniami a zistil nasledovný skutkový stav:

12. Žalovaný je zapísaný na LV č. XXXX pre k.ú I. D., obec J., okres J. (okrem iného) ako výlučný vlastník pozemkov parcely registra „C“ parc.č. XXXX/XXX orná pôda o výmere 284 m², parc.č. XXXX/XXX orná pôda o výmere 157 m², parc.č. XXXX/XXX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1749 m², ktoré nadobudol na základe kúpnej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena zo dňa XX.XX.XXXX (zapísané pod V XXXX/XX – XXX/XX). Žalovaný je (na rovnakom liste vlastníctva) vedený ako výlučný vlastník stavby – rodinného domu súp. číslo XXXX na parcele XXXX/XXX na základe žiadosti o zápis domu Z XXXX/XX – XXXXX.

13. Územné rozhodnutie A. J. zo dňa XX.XX.XXXX o umiestnení stavby a využívaní územia „Obytná skupina H. I.“ J. – R. F. sa týkalo aj umiestnenia stavby rodinného domu na parcelách parc.č. XXXX/XXX N. XXXX/XXX.

14. Žalobcovi bolo na základe jeho ohlásenia jednoduchej stavby podľa § 55 ods. 2 písm. a) zákona č. 50/1976 Zb. oznámené listom zo dňa XX.XX.XXXX, že stavebný úrad, Mesto J., nemá námietky k uskutočneniu jednoduchej stavby v rozsahu uvedenom v ohlásení. V rámci stavebného konania bol za stavebníka označený žalovaný (potvrdenie o povolení stavby).

15. Žalovaný a žalobkyňa ako dlžníci uzatvorili s veriteľom M. K. P., N. dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o poskytnutí úveru, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 70.000 eur dlžníkom na viazaný účel – výstavbu nešpecifikovanej nehnuteľnosti. Úver spláca žalovaný.

16. V dokumentácii rodinného domu pre stavebné povolenie vypracovanej projektantom G. A. O. v decembri XXXX boli ako investori uvedení žalovaný a žalobkyňa. V zmluvách o dielo zo dňa XX.XX.XXXX (uzatvorená s dodávateľom O. A., predmet diela stavba základov, základovej dosky), zo

dňa XX.XX.XXXX (uzatvorená so zhotoviteľom Q. D. – Q., predmet diela – montáž stropu) a zo dňa XX.XX.XXXX (uzatvorená so zhotoviteľom Q. D. – Q., predmet diela – preklady prievlaky rodinného domu) vystupovali ako objednávateľia spoločne žalovaný a žalobkyňa. Za objednávateľov bola zmluva z XX.XX.XXXX podpísaná žalovaným, zmluva z XX.XX.XXXX žalovaným aj žalobkyňou a zmluva z XX.XX.XXXX len žalobkyňou. Faktúra od zhotoviteľa Q. D. – Q. v sume 1.200 eur bola vystavená spoločne na žalovaného aj na žalobkyňu. Žalovaný reklamoval vykonané práce u zhotoviteľa O. A. mailom zo dňa XX.XX.XXXX, ktorý bol písaný v mene oboch, žalovaného aj žalobkyne.

17. Žalobkyňa zriadila bankový účet v M. K. P., N., IBAN: E. XXXXX XXXX XXXX XXXX XXXX (ďalej aj ako „spoločný účet“), ku ktorému mal žalovaný dispozičné oprávnenie (platobnú kartu a prístup do elektronického bankovníctva) a ktorý slúžil na financovanie stavby domu. Na predmetný účet boli od žalovaného prevádzané finančné prostriedky nasledovne: dňa XX.XX.XXXX v sume 10.000 eur; dňa XX.XX.XXXX v sume 5.836,53 eura (s poznámkou prevod zostatku na RD účet); dňa XX.XX.XXXX v sume 1.204,38 eura (s poznámkou presun zostatku l.na domový účet); dňa XX.XX.XXXX v sume 10.000 eur (s poznámkou vrátenie financií z úveru na domový účet); dňa XX.XX.XXXX v sume 10.000 eur (s poznámkou prevod zostatku fin. z úveru na dom); dňa XX.XX.XXXX v sume 9.000 eur (s poznámkou prevod časti úveru); dňa XX.XX.XXXX v sume 8.150 eur (s poznámkou prevod úverových komplet). Žalovaná vypovedala k predmetnému účtu zmluvu dňa XX.XX.XXXX a boli zablokované platobné karty k účtu.

18. Dňa XX.XX.XXXX bola na účet žalobkyne pripísaná platba 8.370 eur od žalovaného s poznámkou vrátenie financií z úveru na dom.

19. Žalobkyňa kúpnu zmluvou zo dňa XX.XX.XXXX previedla dvojizbový byt v jej výlučnom vlastníctve (zapísaný na LV č. XXXX pre k.ú. S.) za kúpnu cenu 40.600,82 eura. Kúpna cena bola splatná v dvoch častiach, a to v sume 1.500 eur ako záloha (prevedená na účet žalobkyne E. XXXX XXX XXXX XXXX XXXX od kupujúcej dňa XX.XX.XXXX) a v sume 39.100,82 eura (prevedená na účet žalobkyne dňa XX.XX.XXXX).

20. Žalobkyňa prevažnú časť získanej kúpnej ceny z predaja bytu previedla na spoločný účet. Dňa XX.XX.XXXX previedla (zo zálohy na byt) zo svojho účtu na spoločný účet sumu 900 eur. V období od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX previedla zo svojho účtu na spoločný účet sumu 40.000 eur (7 platieb po 5.000 eur s poznámkou peniaze z bytu a jedna platba 5.000 eur s poznámkou požičané E. – prostriedky poskytnuté rodičmi žalobkyne, ktoré následne neskôr nežiadali vrátiť). Zo zálohy na byt uhradila dňa XX.XX.XXXX sumu 500 eur ako zálohu na interiérové dvere, ktoré objednala u dodávateľa dňa XX.XX.XXXX (mail č.l. XXX). Žalobkyňa uhradila zo svojho účtu dňa XX.XX.XXXX sumu 283 eur ako výdavok na umývadlo dňa XX.XX.XXXX sumu 850 eur ako výdavok na skriňu.

21. V elektronickej komunikácii medzi stranami sporu žalovaný napísal: „Inak ja už prestávam náš dom volať že “stavba“ ale dom“; „pozri si náklady a v riadku XXX-XXX sú naše náklady XXX eur ... len ja som zakopal všetko aj s tebou aj s tvojím ocom-pamätáš?“, dňa XX.XX.XXXX – „Joooj B. veď aj tvoja je ta C.. Šak si im mala povedať ... Sa to snažím mať pekné. Nenechaj im to dogabať.“

22. G. R. C., sestra žalobkyne, v písomnom čestnom vyhlásení zo dňa XX.XX.XXXX vyhlásila, že sa svojou osobnou fyzickou prácou pričínila (obklad domu, výsadba záhrady a pod.) k výstavbe spoločného domu žalobkyne a jej partnera (snúbenca) – žalovaného, a to v čase výstavby rodinného domu v roku XXXX až XXXX na T. H. I. XX, J.. Potvrdila, že žalobkyňa značnou mierou prispela (nie len fyzickou prácou, ale aj finančne) k výstavbe predmetného rodinného domu. Vyhlásila, že žalobkyňa a žalovaný od začiatku realizácie stavby rodinného domu tento stavali spoločne, pričom navonok sa obaja prezentovali a vystupovali tak, že dom stavajú spoločne pre seba, ako snúbenca a neskôr ako budúci rodičia maloletej S. D., nar. XX.XX.XXXX, pričom následná dohoda oboch partnerov o prevedení polovice rodinného domu na žalobkyňu bola známa od kolaudácie tohto rodinného domu. Vyhlásila, že v júni XXXXX bola pri samotnej kolaudácii rodinného domu, nakoľko sestra v čase kolaudácie musela cvičiť s malou S. do stacionára kvôli jej zdravotným problémom a žalovaný sa pre pracovnú vyťaženosť nezúčastnil samotnej kolaudácie. Osobne svojím autom doviezla zamestnankyňu stavebného úradu do rodinného domu za účelom vykonania kolaudácie, kde zamestnankyňa vykonala súlad projektovej dokumentácie s reálnym stavom. Zamestnankyňa mala výhradu k zápisu oboch stavebníkov za vlastníkov novostavby, nakoľko obaja neboli vlastníkmi pozemku. Podľa jej vyjadrenia ak chceli byť zapísaní obaja ako vlastníci

stavby, mali pred kolaudačným rozhodnutím uzavrieť manželstvo. Ďalšou možnosťou ako nadobudnúť vlastníctvo oboma stavebníkmi bolo, že v kolaudačnom rozhodnutí sa zapíše ako vlastník novostavby vlastník pozemku a ten následne po kolaudácii prevedie druhému stavebníkovi spoluvlastnícky podiel. Na základe tejto skutočnosti vznikla dohoda medzi sestrou a jej partnerom o tom, že jej po kolaudácii prevedie spoluvlastnícky podiel.

23. A. A. C., brat žalobkyne, v písomnom čestnom vyhlásení zo dňa XX.XX.XXXX vyhlásil, že sa svojou fyzickou prácou pričínal (murovanie hrubej stavby, betónovanie strechy, uloženie miaka na streche a pod.) k výstavbe spoločného domu žalobkyne a jej partnera (snúbenca) – žalovaného, a to v čase výstavby rodinného domu v roku XXXX až XXXX J. T. H. I. XX, J.. Potvrdil, že žalobkyňa značnou mierou prispela k výstavbe predmetného rodinného domu, a to fyzickou prácou aj finančne. Vyhlásil, že žalobkyňa a žalovaný od začiatku realizácie stavby rodinného domu tento stavali spoločne, pričom navonok sa obaja prezentovali a vystupovali tak, že dom stavajú spoločne. Bola mu známa aj následná dohoda oboch partnerov o prevedení vlastníckeho práva (v 1 - ici) rodinného domu na jeho sestru.

24. G. U. C., sestra žalobkyne, v písomnom čestnom vyhlásení zo dňa XX.XX.XXXX vyhlásila, že sa svojou fyzickou prácou pričínala (projektovanie záhrady, chodníkov, samotná realizácia a výsadba záhrady a pod.) k výstavbe spoločného domu žalobkyne a jej partnera (snúbenca) – žalovaného, a to v čase výstavby rodinného domu v roku XXXX až XXXX na T. H. I. XX, J.. Potvrdila, že žalobkyňa značnou mierou prispela (nielen fyzickou prácou, ale aj finančne) k výstavbe predmetného rodinného domu. Vyhlásila, že žalobkyňa a žalovaný od začiatku realizácie stavby rodinného domu tento stavali spoločne, pričom navonok sa obaja prezentovali a vystupovali tak, že dom stavajú spoločne pre seba, ako snúbenci a neskôr ako budúci rodičia maloletej S. D., nar. XX.XX.XXXX, pričom jej známa aj následná dohoda oboch partnerov o prevedení vlastníckeho práva rodinného domu na jej sestru.

25. G. A. O. v písomnom čestnom vyhlásení zo dňa XX.XX.XXXX vyhlásil, že ho v roku XXXX žalobkyňa a žalovaný spoločne oslovili a požiadali o vypracovanie projektu na ich rodinný dom, ktorý mal byť postavený v lokalite H. I., J.. Na základe ich požiadaviek im navrhol a vypracoval kompletnú projektovú dokumentáciu rodinného domu, kde podľa ich požiadavky objednávateľmi a stavebníkmi boli obaja žalobkyňa a žalovaný tak, ako je uvedené v samotnej projektovej dokumentácii.

26. A. O., v písomnom čestnom vyhlásení zo dňa XX.XX.XXXX vyhlásil, že ho v roku XXXX jeho sesternica (žalobkyňa) a jej partner (žalovaný) osobne požiadali, aby im dozeral na výstavbu ich spoločného rodinného domu v lokalite H. I., J., a to hlavne na kontrolu hrubej stavby nehnuteľnosti, nakoľko si ju plánovali uskutočniť svojpomocne. Pravidelne, po každej ukončenej etape konkrétneho segmentu stavby (ako napr. obvodové múry, preklady, priečky, strecha) osobne prišiel a skontroloval stavebné práce. Zároveň vyhlásil, že počas celého obdobia, ktoré s nimi strávil na stavenisku rodinného domu, obaja vystupovali tak, že dom stavajú spoločne pre seba.

27. Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

28. Podľa § 136 ods. 1 Občianskeho zákonníka vec môže byť v spoluvlastníctve viacerých vlastníkov Podľa ods. 2 cit. ustanovenia spoluvlastníctvo je podielové alebo bezpodielové. Bezpodielové spoluvlastníctvo môže vzniknúť len medzi manželmi.

29. Podľa § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci. Podľa ods. 2 cit. ustanovenia ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely všetkých spoluvlastníkov rovnaké.

30. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a užítky a nakladať s ním.

31. Podľa § 137 písm. c) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v platnom znení (ďalej len CSP) žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je

na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

32. Žalobkyňa si v konaní uplatňuje dva nároky – na určenie vlastníckeho práva a na zaplatenie náhrady titulom nadužívania spoluvlastníckeho podielu žalovaným (tento nárok je závislý na učení vlastníckeho práva tak, ako žiada žalobkyňa). Preto sa súd v prvom rade zaoberal sporným vlastníckym právom k rodinnému domu.

33. Žalobkyňa žiada určiť, že je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti – rodinného domu v podiele 1. Žalovaný tvrdí, že výlučným vlastníkom nehnuteľnosti je on. Tomuto svedčí aj zápis v katastri nehnuteľností. Základným predpokladom úspešnosti určovacej žaloby je podľa § 137 písm. c) CSP existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neisté. Pri rozhodovaní o existencii naliehavého právneho záujmu musí súd posúdiť, či podaná určovacia žaloba je procesne prípustným nástrojom ochrany práv žalobcu a či snád o takomto rozhodnutí o určovacom žalobnom návrhu nebude musieť aj tak nasledovať iné konanie. Súd má za to, že pokiaľ je sporné, kto je vlastníkom určitej nehnuteľnosti, tento spor musí rozhodnúť súd v civilnom sporovom konaní, pretože až na základe rozhodnutia súdu môže byť pôvodne sporný údaj v katastri nehnuteľností zmenený, preto podaná žaloba na určenie (spolu)vlastníckeho práva je tak jediným možným postupom, ako dosiahnuť zmenu zápisu v katastri nehnuteľností, preto má žalobkyňa naliehavý právny záujem na predmetnej určovacej žalobe.

34. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba v nároku o určenie vlastníckeho (spoluvlastníckeho) práva je dôvodná. Žalobkyňa nadobudnutie vlastníckeho práva odvodzuje od spoločného zhotovenia (zriadenia) stavby. Vlastnícke právo možno nadobudnúť spôsobmi, ktoré Občiansky zákonník upravuje ako právne dôvody nadobudnutia vlastníctva v § 132 až 135. Výpočet týchto dôvodov však nie je úplný. Vlastnícke právo možno nadobudnúť aj podľa súčasnej právnej úpravy zhotovením veci, napr. stavby, aj keď tento spôsob nie je výslovne v Občianskom zákonníku uvedený. Ide o originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva. Podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k novo zhotovenej stavbe viacerými osobami vyprecizovala rozhodovacia prax.

35. Vlastníctvo k novozhotovenej veci nadobúda ten, kto vec vytvoril; ak ide o stavbu, nadobúda k nej takto vlastníctvo stavebník v občianskoprávnom zmysle, teda ten, kto stavbu uskutočnil s právne relevantne prejavým úmyslom mať ju pre seba. Podľa ustálenej judikatúry, spoluvlastnícky vzťah k stavbe vybudovanej spoločnou činnosťou viacerých osôb vzniká na základe dohody o založení spoluvlastníckych vzťahov k domu alebo inej stavbe postavenej spoločnou činnosťou viacerých osôb. Dohoda nemusí byť písomná a nie je ani potrebné, aby sa v nej účastníci vopred dohodli o veľkosti spoluvlastníckych podielov, no z jej obsahu musí byť zrejmé, že účastníci chceli založiť podielové spoluvlastníctvo k stavbe, napr. s tým, že veľkosť podielov bude závisieť od miery pričinenia sa jednotlivých účastníkov dohody na postavení stavby. Ak podiely spoluvlastníkov neboli dohodnuté inak, sú rovnaké (por. rozsudok Najvyššieho súdu SSR zo dňa 23.4.1982, sp. zn. 2 Cz XX/XX - Q. 16/1983, a rovnako uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 18.10.2008 sp. zn. I. ÚS 300/08).

36. Relevantná dohoda o založení podielového spoluvlastníctva k stavbe by mohla byť platne uzatvorená iba do okamžiku, ktorý by vzniku stavby časove predchádzal (rozsudok Nejvyššího soudu sp. zn. 3 Cdo 111/92, publikovaný v Právnych rozhledech č. 2/1993, str. 46).

37. Vlastníctvo k novo zhotovenej veci nadobúda originárne ten, kto vec vytvoril (trochu odlišné pravidlá platia pro spracovanie cudzej veci vid' § 135b ObčZ). Ak ide o stavbu, nadobúda k nej takto vlastníctvo stavebník v občianskoprávnom zmysle, teda ten, ktorý stavbu uskutočnil s (právne relevantne prejavým) úmyslom mať ju pro sebe (vid' napríklad nález Ústavního soudu ze dne 25. 9. 1997, sp. zn. III ÚS 336/96). Nie je rozhodné, komu bolo adresované rozhodnutí o stavebnom povolení (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 5.11.2002, sp. zn. 22 Cdo 1174/2001).

38. Spoločným zriaďovaním stavby sa rozumie, ak sa dve alebo viac osôb významným spôsobom podieľajú na vybudovaní stavby, najmä vykonávaním prác, dodávaním materiálu, financovaním stavby.

V celkom špecifických prípadoch, ktorý vyplýva z povahy a intenzity vzájomného vzťahu účastníkov (napr. vzťah druhá a družky), môže ísť aj o vytvorenie priestoru na to, aby sa iný rodinný príslušník mohol výstavbe venovať. Ak ohľadne právneho osudu stavby, ani ohľadne právneho dôvodu účasti viacerých osôb na stavbe tieto neprejavili právne významnú vôľu a súčasne zo všetkých okolností veci jasne nevyplýva, že stavebníkom je iba niektorá z nich, stavba je v podielovom spoluvlastníctve osôb, ktoré spoločne zriaďovali stavbu. Ten, kto sa v takomto prípade spoluvlastníctva dovoľáva, musí preukázať, že išlo o spoločne zriaďovanú stavbu (rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26.10.2021 sp. zn. 3Co/158/2017).

39. Pre úspech v konaní bolo úlohou žalobkyne preukázať, že aj ona bola popri žalovanom stavebníkom v občianskoprávnom zmysle, teda že stavbu uskutočňovala s právne relevantným úmyslom mať ju pre seba a že došlo k uzatvoreniu dohody o založení spoluvlastníckeho vzťahu k domu. Súd konštatuje, že žalobkyňa dôkazné bremeno v tomto smere uniesla. V konaní nebolo sporné financovanie stavby tak, ako ho uvádzala žalobkyňa, zriadenie spoločného účtu, uzatvorenie zmluvy o úvere, vydanie územného rozhodnutia a ohlásenie malej stavby, uzatvorenie kúpnej zmluvy k pozemku, na ktorom sa nachádza rodinný dom, uzatvorenie kúpnej zmluvy na byt žalobkyne, uzatvorenie zmlúv o dielo. Žalovaný rozporoval uzatvorenie dohody o vzniku spoluvlastníctva a tvrdil, že z jeho strany neexistovala nikdy vôľa nadobudnúť stavbu rodinného domu do spoluvlastníctva. Rovnako rozporoval dohodu po kolaudácii stavby o prevode podielu na žalobkyňu vo výške 1. Namietal aj skutočnosť, že stavbu stavali spoločne.

40. Súd má z vykonaného dokazovania preukázané spoločné zriaďovanie stavby rodinného domu žalovaným a žalobkyňou, teda že sa obaja významným spôsobom podieľali na vybudovaní stavby. Žalobkyňa sa podieľala na zriaďovaní stavby jednak finančne, ako aj zabezpečením právnych a realizačných náležitostí – vypracovanie zmlúv o dielo, vypracovanie reklamácie u zhotoviteľa, uskutočňovaním prác na stavbe osobne alebo prostredníctvom jej príbuzných (otca a súrodencov), zabezpečením projektanta a stavebného dozoru.

41. Vo vzťahu k financovaniu stavby zo strany žalobkyne žalovaný potvrdil poskytnutie sumy cca 40.000 eur žalobkyňou, ale namietal, že túto sumu žalobkyňa len vložila z predaja bytu s tým, že ak by sa niečo stalo, túto sumu jej vráti. Svoje tvrdenie však ničím nepodložil. Žalovaný tak naznačuje, že žalobkyňa nevložíla svoje vlastné finančné prostriedky do stavby domu z dôvodu, že ide o ich spoločnú stavbu, ale ide akúsi formu „pomoci“, či „pôžičky“ žalovanému, ktorá mohla byť eventuálne vrátená. Takéto závery z dokazovania nevyplývajú, skôr naopak. Suma, ktorú žalovaná investovala do stavby rodinného domu z predaja bytu vo výške 37.533 eur, nepredstavovala voľné finančné prostriedky žalobkyne, naopak, na ich zabezpečenie predala svoj byt, v ktorom predtým spolu so žalovaným bývali. V tomto kontexte je logickejšie a pravdepodobnejšie tvrdenie žalovanej, že si financiami z predaja bytu zabezpečovala svoje „vlastné“ bývanie v spoločnom dome, ako tvrdenie žalovaného, že mu žalobkyňa poskytla akúsi finančnú výpomoc na výstavbu výlučne jeho domu. Zároveň tvrdenia žalobkyne sú podporené aj inými dôkazmi uvádzanými nižšie, ktoré spolu vytvárajú súvislý celok (čestné prehlásenia, úverová zmluva, zmluvy o dielo). V tejto súvislosti nie je významné, že ide len o časť sumy z celkových výdavkov na zriadenie domu, ktoré žalovaný vyčíslil na viac ako 140.000 eur, nakoľko suma 40.000 eur nie je zanedbateľná ani k pôvodne rozpočtovanej sume 122.680,22 eur bez DPH (nesporné tvrdenie v žalobe), ani k žalovaným uvádzanej reálnej sume. Na okraj k tvrdeniu žalovaného, že by tieto vložené finančné prostriedky žalobkyne vrátil, „ak by sa niečo stalo“, súd poukazuje na procesnú obranu žalovaného, v ktorej automaticky uplatnil námietku premičania k prípadnému nároku žalobkyne na vrátenie týchto prostriedkov.

42. Na posúdenie otázky vzniku podielového spoluvlastníctva k stavbe činnosťou viacerých osôb je rozhodujúca dohoda medzi nimi, obsahom ktorej je založenie spoluvlastníckych vzťahov. Na uzatváranie takejto dohody sa vzťahujú všeobecné ustanovenia § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch. Zákon na jej uzavretie nepredpisuje žiadnu konkrétnu formu, preto môže byť dohoda urobená buď výslovne (za použitia slov) tak, že sa slová prednesú ústne (ústna forma), alebo zaznamenajú písomne (písomná forma), ale tiež iným než výslovným spôsobom (konkludentne), ktorý nevzbudzuje pochybnosti o tom, čo chceli účastníci prejavíť. Z obsahového hľadiska musí byť z dohody zrejmé, že účastníci tohto právneho úkonu sa aj s prihliadnutím na ďalšie okolnosti vopred dohodli (teda skôr, než sa začalo so stavbou), na založení podielového spoluvlastníctva k stavbe.

43. Žalovaný tvrdí, že mal úmysel nadobudnúť stavbu do svojho výlučného vlastníctva, popieral úmysel spoluvlastniť so žalobkyňou stavbu a akúkoľvek dohodu o podielovom spoluvlastníctve (ani pred zriaďovaním stavby, ani pri kolaudácii). Nakoľko vôľa žalovaného predstavuje jeho vnútorné prežívanie, ktoré sa dokazovať nedá, je ju potrebné preskúmať na základe objektívnych skutočností a zistiť, či z týchto skutočností možno vôľu žalovaného vyvodiť alebo nie. V danom prípade žalobkyňa netvrdila, že došlo k výslovnej dohode o spoluvlastníctve, ale poukazovala na možnosť takúto dohodu uzatvoriť konkludentne.

44. Súd má spoločné zriaďovanie stavby a konkludentú dohodu o spoluvlastníctve preukázanú na základe toho, že žalobkyňa spolu so žalovaným spoločne voči tretím osobám vystupovali ako investori, resp. objednávateľa stavby, a to ešte v čase pred realizáciou stavby v roku XXXX (s výstavbou sa začalo v roku XXXX). Obaja sú uvádzaní v projektovej dokumentácii ako investori (december XXXX), pričom sám projektant potvrdil, že ho žalobkyňa a žalovaný spoločne oslovili a požiadali o vypracovanie projektu na ich rodinný dom (žalovaný potvrdil, že na stretnutiach s projektantom sa zúčastnila aj žalobkyňa). V projektovej dokumentácii boli podľa ich požiadavky objednávateľmi a stavebníkmi obaja. Žalobkyňa a žalovaný boli dlžníkmi zo zmluvy o úvere poskytnutom na výstavbu domu. Na jednej strane môže byť pravdivé tvrdenie žalovaného, že jemu samotnému by banka úver neposkytla (vzhľadom na príjem a už čerpaný úver), to však nič nemení na situácii, že dlžníkmi boli obaja a žalobkyňa znášala riziko postihu v prípade, ak by sa úver nesplácal riadne a včas. Rovnako nie je podstatné, že splátky úveru splácal žalovaný, stále ide o spoločný úver. Zároveň žalobkyňa uviedla, že ona platila náklady na domácnosť, čo žalovaný potvrdil, ale namietal, že ostatné náklady platil on a boli nepomerne vyššie. K tejto argumentácii žalobcu súd uvádza, že pri podieľaní sa na spoločných výdavkoch v partnerskom vzťahu, resp. v rodine spravidla nedochádza k presnému rozdeleniu výdavkov medzi partnerov na polovicu, nakoľko tu vstupujú rôzne faktory ako príjem, osobná starostlivosť o maloleté deti, možnosti a schopnosti partnerov.

45. Na to, aby bola stavba financovaná prehľadne, bol zriadený bankový účet na meno žalobkyne, kde boli prevádzané finančné prostriedky tak z úveru, ako aj od žalobkyne a žalovaného a ktorý slúžil výlučne na financovanie stavby. Žalovaný žiadnym relevantným spôsobom nevysvetlil, prečo bol tento účet zriadený na žalobkyňu (a nie na jeho meno, ak mala byť stavba výlučne jeho). Žalobkyňa aj žalovaný boli spoločne objednávateľmi na zmluvách o dielo. Jednu zmluvu o dielo podpísali obaja ako zhotoviteľa, jednu len žalobkyňa a jednu len žalobca. Uvedené nasvedčuje tvrdeniam žalobkyne, že záležitosti súvisiace s výstavbou domu obstarávali jednak spoločne a niekedy raz jeden alebo druhý, podľa možností. V tejto súvislosti neobstojí tvrdenie žalovaného, že zmluvy vypracovala žalobkyňa na jeho pokyn tak, aby bolo všetko v poriadku a on neriešil, prečo je uvedená na zmluve aj žalobkyňa, pretože bol zaľúbený. Z takto koncipovaných zmlúv muselo byť aj laikovi zrejmé, že si stavbu „objednáva“ pre seba aj žalobkyňa, ktorá z tejto zmluvy bola zároveň zaviazaná na zaplatenie odplaty za dielo. Žalobkyňa (spolu so žalovaným) bola cena diela na základe zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX aj v skutočnosti fakturovaná. Ak žalovaný namietal, že v súvislosti s uvádzanými zmluvami o dielo išlo o malé sumy, táto skutočnosť je bez významu, pretože uvádzané zmluvy nemajú preukazovať pomer podieľania sa žalobkyne na realizovaní stavby, ale to, že žalobkyňa vystupovala ako objednávateľ diela. Žalobkyňa a žalovaný spoločne reklamovali vady diela u zhotoviteľa e-mailom, ktorý vyhotovila na požiadavku žalovaného žalobkyňa. Obrana žalovaného, že len dokument preposlal a neriešil, kto je tam uvedený, je opäť otázna, keď si musel uvedomovať, že reklamáciu posielal aj v mene žalobkyne.

46. V neposlednom rade z elektronickej komunikácie vyplýva, že žalobca považoval dom za spoločný („ja už prestávam náš dom volať že stavba ...“, „B. veď aj tvoja je tá C. ...“). Ide o autentické vyjadrenia priamo od žalovaného v čase výstavby domu. Ak žalovaný poukazuje na to, že sa vyjadril o C. aj ako o výlučne jeho - „nenechaj mi to (C. – pozn) dogabať“, z kontexte celej správy (č.l. 233) vyplýva, že považuje (v tom čase) C. za spoločnú. Vyjadrenie o „našom dome“ žalovaný vysvetľuje tým, že to tak nemyslel, povedal to iba pre to, že tam mala žalobkyňa bývať. V kontexte so všetkými ostatnými dôkazmi takáto argumentácia neobstojí.

47. Zámer stavať dom ako spoločný potvrdili aj príbuzní žalobkyne v čestných prehláseniach (E., P., P., ktorý vykonával na stavbe stavebný dozor), ako aj osoba vykonávajúca stavebný dozor (tiež príbuzný žalobkyne). Žalovaný tvrdil, že obsah čestných prehlásení je nepravdivý, ale neuviedol v čom konkrétne. Rovnako poukazoval, že ich obsah je potrebné hodnotiť aj so zreteľom na príbuzenský pomer týchto osôb k žalobkyne. V zásade nemožno automaticky vylúčiť takýto dôkaz len z dôvodu príbuzenského vzťahu osôb, ktoré podali čestné prehlásenie, ku strane sporu. Tieto osoby nepodali

svoje vyhlásenia ako svedkovia (ktorí vypovedajú riadne poučení o povahe svedeckej výpovede a jej následkoch), súd preto hodnotil ich prehlásenia ako listinné dôkazy, na ktoré však nie je možné bez relevantného dôvodu neprihliadať. Súd nevyhodnotil tvrdenia v prehláseniach za nedôveryhodné, keď časť z nich je podporená inými dôkaznými prostriedkami (financovanie stavby žalobkyňou, podieľanie sa na stavebných prácach). Je pravdou, že niektoré vyhlásenia obdobné a schematické, čo evokuje skutočnosť, že boli predpripravené, avšak to neznamená, že nepredstavujú skutočné vnímanie situácie týmito osobami. Žalovaný označil ako ovplyvneného aj G. O., vykonávajúceho stavebný dozor, avšak nijako túto námietku nekonkretizoval. G. O. nie je v príbuzenskom vzťahu k žalobkyňi, jeho prehlásenie sa formou a štylizáciou odlišuje od ostatných, preto súd nezistil žiadne dôvody spochybňujúce jeho tvrdenia. Napokon súd k čestným vyhláseniam dodáva, že žalovaný na vyvrátenie tvrdení v čestných prehláseniach neprodukoval žiadne dôkazy (nenavrhol vypočuť uvedené osoby, prípadne iných svedkov). Ďalej žalobkyňa a jej príbuzní sa osobne prácami podieľali na výstavbe rodinného domu, čo nebolo sporné, avšak žalovaný to označil za normálnu výpomoc. O takúto výpomoc by sa práve jednalo v prípade, ak by tieto osoby boli presvedčené, že pomáhajú na stavbe svojej príbuznej (žalobkyňi). Napokon nemožno opomenúť, že čase výstavby domu boli žalobkyňa a žalovaný partnermi, resp. snúbencami, plánovali svadbu, žalobkyňa bola tehotná a narodilo sa im spoločné dieťa.

48. Námietka žalobcu, že dom bol postavený na jeho pozemku a bez súhlasu vlastníka, resp. bez relevantného právneho vzťahu k pozemku nemohla žalobkyňa nadobudnúť spoluvlastnícky podiel, nemá oporu v žiadnej právnej norme. V prvom rade súhlas nebol potrebný, keďže stavbu realizovali spoločne. Na druhej strane platné právo pozná inštitút neoprávnenej stavby (§ 135C Občianskeho zákonníka), kedy stavba na cudzom pozemku bez oprávnenia neznamená, že ju stavebník nenadobudne do svojho vlastníctva (uvedené však nemá relevanciu k prejednávanej veci). Nie je ani podstatné, kto bol stavebníkom v stavebnom konaní, nakoľko skutočnosť, že stavebné povolenie (resp. oznámenie k ohláseniu stavby) a kolaudačné rozhodnutie boli vydané len meno žalovaného, vzhľadom na závery ustálenej judikatúry, nie je rozhodujúce.

49. Tvrdená dohoda pri kolaudačnom konaní o prevode podielu vo výške 1 na žalobkyňu nemá právne relevantný význam k posúdeniu podmienok na vznik spoluvlastníctva, keďže dohoda v tomto zmysle musí byť uzatvorená do okamihu, ktorý predchádza vzniku stavby (rozsudok Najvyššieho soudu sp. zn. 3 Cdo 111/92). Uvádzaná dohoda, resp. okolnosti jej uzatvorenia môžu mať význam pri dokazovaní úmyslu strán zriadiť spoločnú stavbu. Žalobkyňa tvrdila, že celý čas bola v tom, že bude ako spoluvlastník uvedená na liste vlastníctva, k čomu nedošlo, keďže pracovníčka stavebného úradu mala výhrady k zápisu oboch ako vlastníkov z dôvodu, že vlastníkom pozemku je žalovaný a išlo o ohlásenie malej stavby. Uvedené potvrdila aj sestra žalovanej. Žalovaný túto dohodu síce rozporoval, ale nepredložil žiadne dôkazy na preukázanie opaku. Avšak a aj bez ohľadu na (ne)preukázanie takejto dohody pri kolaudácii mal súd za preukázané splnenie podmienok na vznik spoluvlastníctva.

50. Požiadavka žalovaného, že dohoda o vzniku podielového spoluvlastníctva musí mať pri nadobudnutí vlastníckeho práva zhotovením veci písomnú formu, nemá oporu ani v právnom predpise, ani v ustálenej rozhodovacej praxi súdov vrátane najvyšších súdnych autorít (toto platí pri derivatívnom nadobudnutí zmluvou). Všetky rozhodnutia vychádzajú z toho, že takáto dohoda nemusí byť písomná a jej obsahom nemusí byť dohoda o veľkosti spoluvlastníckych podielov – v takom prípade platí, že sú rovnaké (napr. najvyšší súd SSR sp. zn. 2Cz 13/82 – R 16/1983, Ústavný súd SR sp. zn. I. ÚS 300/085, NS SR sp. zn. 6Cdo/227/2013, NS ČR sp. zn. 22 Cdo 1174/2001, Krajský súd v Bratislave sp. zn. 3Co/158/2017, Krajský súd v Trenčíne sp. zn. 4Cdo/370/2017).

51. Námietka žalovaného, že žalobkyňa prejavila relevantnú vôľu mať dom v podielovom spoluvlastníctve až teraz, osem rokov od kolaudácie, neobstojí, keďže z vyššie uvedeného dokazovania vyplýva jej vôľa od počiatku byť podielovým spoluvlastníkom domu (je to evidentné napríklad zo zmlúv o dielo, kde je žalobkyňa uvádzaná ako objednávateľ a ktoré sama vypracovala). Tvrdenie, že si tento nárok voči nemu nikdy predtým neuplatnila, resp. neprejavila záujem, je v rozpore s tvrdením žalobkyne o dohode o prevode spoluvlastníckeho o podielu pri kolaudácii, pričom žalovaný svoje tvrdenie nijako nepreukázal.

52. Na základe uvedeného súd konštatuje, že má preukázanú konkludentnú dohodu žalobkyne a žalobcu nadobudnúť rodinný dom do podielového spoluvlastníctva. Táto dohoda vyplynula z okolností prípadu, keď medzi stranami bol partnerský vzťah, počas ktorého bola realizovaná stavba rodinného

domu. Strany prejavili pred sebou vôľu mať spoločné bývanie a každá zo strán sa hodlala na jeho vybudovaní podieľať v rámci vlastných možností. Strany prejavili vôľu stavať spoločne aj navonok, voči tretím osobám, keď spoločne obstarali úver, projektovú dokumentáciu, vystupovali spoločne ako objednávateľia diela. Strany sporu spoločne ako rodina s maloletou dcérou užívali rodinný dom v rokoch XXXX až XXXX a podieľali sa spoločne na výdavkoch.

53. Súd má preto preukázané, že vzniklo podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalobcu, pričom ich podiely sú rovnaké, keďže dohoda o výške podielov preukázaná nebola.

54. Súdna prax tiež pripúšťa, že spoluvlastníctvo k stavbe vzniknutej spoločnou činnosťou viacerých osôb môže vzniknúť aj v prípade, ak takéto osoby neuzavreli o vlastníctve k novovybudovanej veci žiadnu dohodu. Je tomu tak preto, že vlastníctvo k novozhotovenej stavbe nadobúda ten, kto stavbu uskutočnil s právne relevantne prejavým úmyslom mať ju pre seba (stavebník), pričom nie je rozhodujúce, komu bolo adresované rozhodnutie o stavebnom povolení. Ak stavbu vykonáva viac osôb, ktoré o vlastníctve k novej stavbe neuzavreli žiadnu dohodu, resp. sa jej uzavretie nepodarilo stavebníkmi v konaní preukázať, podielovými spoluvlastníkmi stavby sa tieto osoby stávajú len vtedy, ak z okolností veci nie je zrejmé, že malo ísť o stavbu vo vlastníctve len niektorej z týchto osôb (napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 5.11.2002, sp. zn. 22 Cdo 1174/2001 alebo z 25.6.2007, sp. zn. 22 Cdo 2258/2007). Ak ohľadne právneho osudu stavby, ani ohľadne právneho dôvodu účasti viacerých osôb na stavbe tieto neprejavili právne významnú vôľu a súčasne zo všetkých okolností veci jasne nevyplýva, že stavebníkom je iba niektorá z nich, stavba je v podielovom spoluvlastníctve osôb, ktoré spoločne zriaďovali stavbu (rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Co/158/2017).

55. Vzhľadom k citovaným rozhodnutiam súd konštatuje, že ak by aj nebola preukázaná dohoda o vzniku podielového spoluvlastníctva, bola by stavba v podielovom spoluvlastníctve strán sporu, nakoľko má súd preukázané, že stavba vznikla spoločnou činnosťou žalovaného a žalobkyne a zo všetkých okolností jednoznačne nevyplýva (financovanie, úver, bankový účet, projektová dokumentácia, zmluvy, zhotovovanie stavby), že malo ísť výlučne o stavbu vo vlastníctve žalovaného. K takémuto spôsobu vzniku podielového spoluvlastníctva Najvyšší súd ČR v rozhodnutí 22 Cdo 1174/2001 uviedol, že tak to bude hlavne vtedy, ak viac osôb bez dohody o vlastníctve k stavbe zriadi stavbu za účelom ich spoločného užívania a podieľajú sa na jej vzniku vlastnou prácou i dodaním materiálu, ak nevyplýva z okolností veci ohľadom vlastníckych vzťahov k stavbe niečo iné. Samotná skutočnosť, že sa stavebníci dohodli iba na spoločnom užívaní, bez toho, aby čokoľvek dojednali o vlastníctve k stavbe, ešte nevyklučuje vznik ich spoluvlastníctva.

56. Zhrnúc všetky vyššie uvádzané závery súd určil, že žalobkyňa a žalovaný sú podielovými spoluvlastníkmi rodinného domu, každý v podiele 1.

57. Žalobkyňa si uplatnila aj nárok na priznanie náhrady za užívanie spoločnej veci, resp. za nadužívanie spoluvlastníckeho podielu 1.000 eur mesačne od mesiaca nasledujúceho po mesiaci, kedy opustila rodinný dom, t.j. od júla XXXX (nebolo sporné, že spoločnú domácnosť opustila v júni XXXX).

58. Ak sa podielový spoluvlastník domáha náhrady vo forme peňažného plnenia voči druhému spoluvlastníkovi za to, že neužíva spoločnú vec v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu, ide o právny vzťah z podielového spoluvlastníctva osobitne upravený v Občianskom zákonníku. V prípade, že sa spoluvlastníci o spôsobe užívania spoločnej veci, prípadne o jej náhrade nedohodnú, ide o nárok, ktorý vyplýva z ustanovenia § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 123 Občianskeho zákonníka. (NS SR sp. zn. 4Cdo/298/2008).

59. Žalovaný uplatnený nárok vo vyjadrení ani v replike nijakým spôsobom nerozporoval. K tomu pristúpil až na pojednávaní a to len všeobecne tak, že požadovaná výška nájmu nekorešponduje so skutočnosťou a v zásade celý nárok popiera. V takomto prípade však nejde o účinné popretie skutkových tvrdení protistranou (žalovaný neuviedol žiadne svoje tvrdenia ohľadom vzniku nároku žalobkyne, výšky obvyklého nájmu a podobne) a súd z nich vychádza ako z nesporných (Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné. - § 151 ods. 1 a 2 CSP).

60. Keďže určenie spoluvlastníckeho práva žalobkyne má deklaratórny charakter (teda spoluvlastníctvo jej vzniklo zhotovením veci), po opustení spoločnej nehnuteľnosti žalovaný užíval aj jej podiel (opak tvrdený nebol). Žalovaná ho vyzvala listom zo dňa XX.XX.XXXX na usporiadanie ich spoluvlastníckych vzťahov (č.l. 170), žalovaný k tomu nepristúpil, nakoľko nárok žalobkyne popieral. Avšak už v tomto čase mu muselo byť zrejmé (ak mu to doposiaľ nevyplynulo z iných skutočností), že žalobkyňa si nárokuje svoj spoluvlastnícky podiel. V prípade, že spoluvlastníkovi nie je zabezpečené užívanie spoločnej veci v rozsahu jeho spoluvlastníckeho podielu, má právo na poskytnutie tomu zodpovedajúcej náhrady vo forme peňažného plnenia. Tomuto právu potom korešponduje povinnosť spoluvlastníka, ktorý vec užíva, takéto plnenie spoluvlastníkovi vylúčenému z užívania spoločnej veci poskytnúť. Nárok žalobkyne je preto dôvodný, avšak len za obdobie, ktoré už nastalo (nie je možné priznať takýto nárok do budúcnosti – analogicky s bezdôvodným obohatením), preto vychádzajúce z nespornej sumy 1.000 eur mesačne (nesporná výška nájmu obdobnej nehnuteľnosti 2.5000 eur po odrátaní splátky úveru cca 500 eur, delene dva) a priznal žalobkyni sumu 7.500 eur (za 7 a pol mesiaca od júla XXXX do vyhlásenia rozsudku). Sumu uložil žalovanému uhradiť v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku, pričom túto lehotu súd považuje vzhľadom na výšku sumy a návrh samotnej žalovanej na určenie takejto patričnej lehoty za primeranú (§ 232 ods. 3 CSP).

61. K procesnému postupu v konaní súd uvádza, že nevyhovел žiadosti žalovaného prednesenej na pojednávaní na poskytnutie lehoty na vyjadrenie sa k predbežnému právnomu posúdeniu súdu ako aj k výsluchu strán sporu na pojednávaní a zároveň na prednesenie záverečného návrhu a zhodnotenie dokazovania. Súd sa na pojednávaní vyjadril, že žiadosti nevyhovie, vzhľadom k tomu, že by išlo o neodôvodnené odročenie pojednávania, keďže neboli produkované iné resp. odlišné skutkové tvrdenia, predbežné právne posúdenie súdu korešponduje s obsahom žaloby, nedošlo k prekvapivému právnomu posúdeniu skutkového stavu vzhľadom na aplikovaný právny predpis ako aj súdnu prax. Súd ďalej dodáva, že priebeh pojednávania nie je kogentne stanovený zákonom a určuje ho sudca. V súlade s čl. 17 CSP je povinný postupovať tak, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádzať pri tom zbytočným prieťahom, konať hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb. Pojednávanie vedie sudca tak, aby bolo možné rozhodnúť vo veci spravidla na jedinom pojednávaní (§ 179 ods. 1 CSP). Procesný predpis upravuje fakultatívnu možnosť určiť strane sporu alebo jej zástupcovi lehotu na dodatočné splnenie povinnosti predniesť podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia a označiť alebo predložiť dôkazy na ich preukázanie (§ 181 ods. 4 CSP). Avšak v predmetnej veci strana žalovačného predložila skutkové tvrdenia, súd vykonal všetky navrhované dôkazy a žalovaný iné návrhy na doplnenie dokazovania nemal. Ustanovenie § 181 ods. 4 CSP preto nemožno aplikovať. Strana žalovaného žiadala lehotu na vyjadrenie sa k predbežnému právnomu názoru súdu, k zhodnoteniu dokazovania a na predloženie záverečného návrhu. Nie je vylúčené, aby súd po rozsiahlom dokazovaní na pojednávaní (výsluch viacerých svedkov, znalca,) vyhovel návrhu strany sporu na odročenie pojednávania za účelom zhodnotenia dokazovania, resp. prípravy záverečnej reči, a to najmä ak sa objavia nové skutočnosti z dôkazov vykonaných na pojednávaní, resp. súd chce posudzovať skutkový stav iným spôsobom ako doposiaľ alebo právne posúdenie súdu (aplikácia noriem, zohľadnenie judikatúry) je prekvapivé vzhľadom na obsah žaloby a vyjadrení strán sporu. K žiadnej takejto skutočnosti nedošlo. Súd strane žalovaného dal priestor na prednes záverečnej reči (obsahom záverečnej reči by malo byť stručné a vecné zhrnutie substancovaných skutkových tvrdení, vyjadrenie k priebehu a výsledkom dokazovania a k právnej stránke veci). Neposkytnutie dodatočnej lehoty na prípravu záverečnej reči vzhľadom na priebeh konania a skutočnosti uvedené vyššie súd nepovažuje za porušenie procesného práva žalovaného. Súd úplnosť dodáva, že záverečná reč sporovej strany alebo jej zástupcu nenahrádzala úkony, na ktoré bola strana povinná v predchádzajúcich štádiách konania.

62. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

63. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

64. Žalobkyňa mala v časti nároku o určenie vlastníckeho práva plný úspech, preto jej súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. V konaní o náhradu za užívanie spoločnej veci (nadužívanie spoluvlastníckeho podielu) mala úspech len čiastočný, pričom jej úspech nie je možné matematicky vyjadriť, keď požadovala plnenie do budúcnosti s neurčitým, resp. od inej skutočnosti závislým ukončením plnenia. Preto súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

65. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

8C/91/2023

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Nitra. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je podanie určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.